

दुर्गे बद्धो वा निगडैः कचित् । पलायन् वा गृहीतो वा
 सूक्तमेतत्तदा जपेत् । तिरात्ममपि चोपोष्य श्रपयेत् पायसं
 चरुम् । तेषाञ्जतिशतं पूर्णं जुहुयात् त्वष्ट्रमेतत् । समद्विष्ट
 भद्रादेवं जीवेद्ददे शतं सुखम् । तच्चक्षुरित्युवा स्नात
 उपतिष्ठेद्दिवाकरम् । उद्यन्तं मध्यमं चैव दीर्घमायुर्जि-
 जोविषुः । सूक्ताभ्यां परभागाभ्यां भूताभ्यां भूतिमाप्नु-
 यात् । इन्द्रा सोमेति सूक्तान्तु कथितं शत्रुनाशनम् । यस्य
 बुध्नं व्रतं मोहादश्रुतैः संसृजेत वा । उपोष्यान्म्यं
 स जुहुयादग्ने व्रतपते इति । आदित्यं वृक्षसाम्नान्म्यं
 जत्वा वादे जयी भवेत् । नदीतीति चतुष्केण सृच्यते मङ्गतो
 भयात् । ऋचं जत्वा यदित्येतत् सर्वान् कामानवाप्नुयात् ।
 द्वाचत्वारिंशकं चैन्द्रं जत्वा नाशयते रिपून् । रायश्चहीति
 जत्वा च माम्रोत्यारोग्यमेव च । यज्ञोभवेति द्वाभ्यान्तु
 भुक्तान्नं प्रयतः शुचिः । हृदयं पाणिना स्पृष्ट्वा व्याधिभि-
 र्नाभिभूयते । उत्तमेदमिति स्नातो भूत्वा शत्रुं प्रमापयेत् ।
 त्वज्जो अग्नेति सूक्तं न ऊतेनान्नमवाप्नुयात् । कन्या-
 वा मिति सूक्तं न दिग्दोषात् विप्रसृच्यते । यदभ्य कञ्चेत्यु-
 दिते जमुर्वश्यं जगद्भवेत् । यद्वागिति च जप्तेन
 वाणी भवति शाश्वती । वाषोविदमिति स्नेता जपन् वाचं
 समश्नुते । पयित्वाणां पवित्वन्तु पायसान्य ऋचां मताः ।
 वैखानसा ऋचस्त्रिंशत् पविताः परमा मताः । ऋचोद्दि-
 षटिः प्रोक्ताश्च यवश्चेत्यृषिसत्तमः । सर्वकल्पावनाशाय प-
 रिणामशिवाय च । स्वादिष्येति सूक्तानां सप्तषट्पदा-
 ऋता । दशोत्तरायुषास्त्रैवाः पावमानोः शतानि षट् ।
 एतज्जपन् च जुहुव्यं चोरं नृत्यभयं जयेत् । आपोहिष्ठेति
 चारिष्टौ जपेत् पापमहर्द्दने । प्रवेदनेति नियते
 जपेच्च मरुधक्षसु । प्राणान्तिके भये प्राप्ते क्षिप्रं प्राणांस्तु
 विन्दति । व्युदायासुदिते सृच्ये ये चेति जयमाप्नुयात् ।
 आशुर्हामेति मूढश्च पन्थानं पथि विन्दति । जोषे युवति
 नन्वेण यं कश्चिद्बृहदयप्रियम् । यत्ते यमेति सुस्नातस्तस्य
 मूर्धनमाभमेत् । सहस्रकलः पञ्चाहं तेनायुर्विन्दते
 मङ्गत् । इदं मेधेति जुहुयाद् दत्तं प्राघ्नः सहस्रयः ।
 पशुकामो गवाङ्कोष्ठे अर्थकामश्चतुष्टये । वयः सुवर्णं
 इत्येतां जपन्ना विन्दते प्रियम् । हविष्यन्तीं समभ्यस्य सर्व-
 पापैः प्रसृच्यते । तस्य रोगा विनश्यन्ति कायाग्निर्वर्द्धते
 सदा । त्यक्तामयः स्वस्वयनं सर्वव्याधिविनाशनम् । वृक्षस्यते
 व्यतीत्येतद्दृष्टिकामः प्रयोजयेत् । सर्वं त्वेति परा शान्ति-
 र्जयाप्रतिरथस्तथा । मृताश्च कश्यपक्षित्यं प्रजाकाम-

स्य कीर्त्तितम् । अहं रुद्रेभिरित्येतद्वाग्मी भवति मा-
 नदः । न योनौ जायते विद्वान् जपन् क्षिप्रं रात्रिषु ।
 रात्रिस्तुक्तं जपन् रात्रौ रात्रिं क्षेमां नमेश्वरः । आकम्प-
 यन्तीति जपेन्नित्यं कथाविनाशनम् । आयुष्यञ्चैव स-
 र्वस्य सूक्तं दाक्षायणं महत् । उत देवा इति जपेदाक्षा-
 पान्तं धृतव्रतः । अग्रमार्गे तु जनिते जपेदग्निभये सति ।
 अरण्यानीत्यरणेषु जपेत्तद्वयनाशनम् । ब्राह्मीमासाद्य
 सूक्ते द्वे वरां ब्राह्मीं शतावरीम् । पृथगङ्घ्रिर्द्वितेनाद्यं मेधां
 चक्ष्मीञ्च विन्दति । मास इत्यसप्तदशं संयामं विजि-
 गोपतः । ब्रह्मणोऽग्निं संविदानं गर्भमृतुनिवारणम् ।
 अपैहीति जपेत् सूक्तं शुचिर्दुःखस्त्रिनाशनम् । वेनेद-
 मिति वै जत्वा समाधिं विन्दते परम् । मयोभूवति इ-
 त्येता जपेत् स्वस्वयनं परम् । शमरीमिन्द्रजननम्
 बाधामेतेन वारयेत् । महिषीणामवोस्त्विति पृथि स्वस्वयनं
 जपेत् । अग्नये द्विषदेषं जपेच्च रिपुनाशनम् । वासोष्प-
 तेति नन्वेण जपेच्च गृहदेवताः । जपस्त्रैव विधिः प्रोक्तो-
 क्तौ चैवो विशेषतः । होमान्ते दक्षिणा देया पाप-
 शान्तिकेतेन तु । ऊतं शस्यति चाज्ञेन ऋचोऽष्टप्रदा-
 नतः । विप्राग्निं प्रस्त्वमेधाः सूर्यार्चः स्नातं च सर्वतः ।
 सिद्धार्थका यया धान्यं प्रयोगव्यहृतं तथा । शीरदक्षात्त-
 येधन्तु होमा वै सर्वकामदाः । समित् कष्टकिनश्चैव
 राजिका रुधिरं विषम् । अभिचारे तथा शैलुमसनं
 शक्तवः पयः । दधि मैत्र्यं फलं मूत्रमृग्विधानमुदाहृतम् ।

ऋग्वेद पु० ऋच्यते ज्ञयते ऋक् कर्म० । वेदभेदे । स च सन्त-
 ब्राह्मणोभयात्मकः । तत् सन्तसमूहात्मकः ऋक्शब्दे
 वक्ष्यमाणस्तत्त्वगर्भात्मकः संहितारूपो ग्रन्थः । तत् दश
 मण्डलानि तत्वाद्ये मण्डले २४ अनुवाकाः “अग्नि-
 मीमे” इत्यादीनि आग्नेयानि १८ सूक्तानि तानि शतं-
 चिकर्षिटानि अध्यायोपाकरणोत्तर्गयोर्विनिर्गुक्तानि ।

द्वितीये शौनकगुह्यसमर्पिटटे चत्वारि अनुवाकाः ।
 त्वमग्न इत्यादीनि ३२ सूक्तानि आग्नेयानि उपाकरणो-
 त्तर्गयोर्विनिर्गुक्तानि । शौनक गृह्यसमर्पिटटे चत्वारि अनुवाकाः
 स च पूर्वमाङ्गिरसकुले शूनकोत्पन्नः पुत्रः सन् यज्ञकावेऽ-
 सुरैर्दह्येत इन्द्रेण मोचितः । पञ्चातद्वचनेनैव गृह्यकुले शूनक
 पुत्रो गृह्यसमर्पणाभावात् । “य आङ्गिरसः शौनकोत्पन्नो
 मृत्वा भार्गवः शौनकोऽभवत् स गृह्यसमर्पणे हितोयमण्डल-
 मपश्यत्” सर्वाह० उक्तेः । “त्वमग्न इति गृह्य-
 समर्पणं शौनको गृह्यतां नमः । शौनकोत्पन्नः प्रकृत्या तु य